

הרב דוד תורג'מן

בדין פורס מפה ומקדש

מ"ד פסוק

זמן סעודת פורים

כשחל י"ד – או ט"ו למוקפין –
להיות בע"ש

תאור הבעיה

פעם בכמה שנים מזדמן שפורים חל ביום שישי, ובפרט פורים דפרזין נדיר הוא מאוד. אמנם בירושלים עיקת"ו הדבר די מצוי מדי כמה שנים. (אי"ה בשנת תשנ"ה ותשנ"ח במוקפין ובשמיטה הבאה - תשס"א בפרזין) והשנה כשחל י"ד בער"ש נסתפקנו בישיבת דימונה כיצד לנהוג. וחזרה ועלתה השאלה מתי לערוך סעודת פורים, האם יש לשנות מן הרגיל בכל שנה ולסעוד ס"פ בשחרית או שמא גם בשנה זו יש לסעוד¹ לאחר המנחה.

בדין קביעת סעודה ביום שישי

ראשית לכל דבר יש לעיין במסכת פסחים ראש פרק עשירי דף צ"ט: "ערבי פסחים סמוך למנחה לא יאכל אדם עד שתחשך..." ובגמ' שם מאי איריא ע"פ אפי' ער"ש ויו"ט נמי... כדי שיכנס לשבת כשהוא תאוה. דברי ר' יהודה ור' יוסי אומר אוכל והולך עד שתחשך" וכו' וע"ש באורך כל הסוגיה. ולמסקנה (דף קע"א) אמר רב יהודה אמר שמואל אין הלכה לא כר"י ולא כר"י אלא פורס מפה ומקדש".

בפשטות הדברים משמע שדין זה יפה בין בער"פ (מח' ראשונים ואכמ"ל) בין בער"ש ובין בערב יו"ט. ²כ"ז שהתחיל בהיתר קודם שעה

1. לא אחשוד מלומר שכל אימת שחל פורים בע"ש בירושלים ת"ו בישיבתנו הק' מסבבים הדבר בעסק גדול ובהתרוממות הנפש עם קבלת שבת מיוחדת במינה אל מול הקודש והמקדש והרב שליט"א מבאר כדרכו בקודש המהלך ההלכתי, ומקצת מן הדברים כמלקט אחר הקוצר אמרתי להביא כאן.

2. ושמחתי באומרים לי בשם הרב נתן רענן קוק זצ"ל שהיה רוצה לומר שגם בפורים שחל בערב שבת ראיה דודו ממעשה דרשב"ג ור' יהודה שהיו מסובין אצל ר' יוסי בעכו (י"עימי כבית...) וא"ל ר"י לרשב"ג "הגם לכבוש המלכה עימי בבית" עכו מוקפת חומה היא ואפשר שהיה זה ט"ו שחל להיות בער"ש – שהיתה המגילה שגורה בפיו – ופרסו מפה וקדשו.